

مقدمه

د افغانستان د ۲۰۰۴ کال اساسي قانون د پخوانيو اساسي قوانينو په پرتله د قواوو د کنترول او توازن لپاره ډېرو ميکانيزمونو ته ځای ورکړی دی. د نورو تر څنګ، قضايي بيا کتنه چې د قانون د واکمني او د اساسي قانون پر بنسټ د يوه حکومت اساسي عنصر دی او د اوسنيو اساسي قوانينو يو کلیدي جز دی پکې شاملېږي.

د اساسي قانون ۱۲۱ ماده د افغانستان د اساسي قانون په تاريخ کې د لومړي ځل لپاره سترې محکمې ته واک ورکوي چې د عادي قوانينو مطابقت له اساسي قانون سره و ارزوي، خو د اساسي قانون تفوق تقويه او وساتل شي او د دولت د مقننه او اجرائيه قواوو امور تر قضايي کتنې لاندې راشي. په دې برسېره، د اساسي قانون ۱۵۷ ماده د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون ايجادوي (ICOIC) چې د اساسي قانون دقيق تطبيق او د تطبيق د پروسې گام په گام څارنه يقيني شي.^۱

سره د دې مهم پرمختګ، قضايي بيا کتنه په عمل کې د تېرو ۱۲ کلونو په ترڅ کې له ډېرو نيمگړتياوو او گواښونو سره مخ وه، چې د هغې د پرمختګ او فعاليت مخنيوی يې کړی او د قضايي قوې په ذريعه د قواوو د توازن او کنترول په منظور د قضايي قوې په ذريعه د يوه اغېزناک او قوي سيستم د پيدا کېدو په لار کې خنډ واقع شوي. قضايي بيا کتنه نه يوازې د اساسي قانون په متن کې پاتې شوې ده، بلکې د پاليسي په اړه د دغې لنډې توضيح هدف دا دی چې په اوس محال کې په افغانستان کې د قضايي بيا کتنې عملي طريقي او د هغې په وړاندې ستر خنډونه برسي کړي. د پاليسي دغه ليکنه د موجوده ستونزو د رفع کولو لپاره سپارښتنې کوي خو په افغانستان کې د قضايي بيا کتنې د يوه اغېزناک سيستم له ايجادولو سره مرسته وکړي.

۱. د قضايي بيا کتنې اجرا کول

په تېرو ۱۲ کلونو کې په افغانستان کې يو لړ گواښونو د قضايي بيا کتنې د يوه قوي سيستم را پيدا کېدل ډېر اغېزمن کړی دی. په دې هېواد کې د قضايي کتنې په برخه کې د کافي تجربې نشتوالی، د اساسي قانون په متن کې ابهام، د لازم حقوقي چوکاټ نشتوالی او په قضائيه قوه کې د دې روش له پرمختګ سره په قضايي قوه کې د علاقه مندي نشتوالی هغه عمده خنډونه دي چې د قضايي بيا کتنې د اجرا او پرمختګ په مخ کې پراته دي او د دې مانع گرزيدلي د اساسي قانون پر بنسټ د قواوو د توازن او کنترول په غرض يو اغېزمن سيستم ايجاد شي. په اساسي قانون کې اوسنی ميکانيزمونه نه شي کولای هغه بحران ته ځواب ووايي چې د دې مسالې پر سر راپيدا شوی او د پراختيا په حال کې دی.

۱.۱ د قانون د کاري چوکاټ نشتوالی

سترې محکمې په تېرو ۱۲ کلونو کې، هيڅ داسې هڅه نه ده کړې چې يو قانون د قضايي بيا کتنې لپاره طرحه کړي. په نتجه کې، قضايي بيا کتنه د سترې محکمې د عالي شورا د عمومي صلاحيتونو په څېر پاتې شوه. دغه روش د لازمو قواعدو او مقرراتو په فقدان کې دغې شورا ته له حده زيات اختيارات ورکوي او په نتيجه کې د سترې محکمې له خوا د متناقضو او متباينو پرېکړو د نيولو سبب گرزيدلي.

۱.۲ د قضايي بيا کتنې لپاره غوښتنه

قضايي بيا کتنه د اساسي قانون د ۱۲۱ مادې سره سم، د حکومت او محاکمو له خوا په غوښتنې پورې تړلې ده. د لاندنيو محاکمو له خوا د قضيو د ارجاع په اړه د اساسي قانون متن پوره توضيحات نلري. په دې برسېره څنګه چې مخکې وويل شول د قضايي بيا کتنې لپاره خاص قانون وجود نه لري. دغه امر د دې سبب گرزيدلي چې په تېرو ۱۲ کلونو کې د لاندنيو محاکمو له خوا له اساسي قانون سره د مطابقت يا عدم مطابقت په اړه هيڅ پوښتنه نه ده مطرح شوی. محاکمو يوازې د اساسي قانون د ځينو موادو د وضاحت او تعبير په اړه غوښتنه کړې ده. ۳ حکومت دويم صلاحيت لرونکی مقام دی چې کولای شي د قضايي بيا کتنې غوښتنه وکړي- په تېرو ۱۲ کلونو کې سترې محکمې يوازې د حکومت په غوښتنه د قضايي بيا کتنې صلاحيت په انحصاري او ابتدايي ډول اعمال کړی دی. سره د دې، خو قضيه چې د ولسمشر له خوا سترې محکمې

۱ کمالی، د افغانستان اساسي قانون ۲۰۰۴: تعبير د اسلامي علومو له نظره.

۲ د قضا د صلاحيت او تشکيل قانون رسمي جريده ۹.۱۱ (۲۰۱۳) ۲۴ او ۲۸ ماده

۳ له قاضي عبدالقدير عدالتخوا، د سترې محکمې د عالي شورا غړي او ښاغلي احمد حسين خينجانی، د سترې محکمې د عمومي سکرتر له مرستيال سره شخصي مکاتبه، اکتوبر ۲۰۱۲. دغه راز وگورئ: د ۱۳۸۵-۸۹ (۲۰۰۷-۱۰) پورې د سترې محکمې د پرېکړو، متحد المال ليکونو او لارښودنو مجموعه (کابل: د افغانستان د اسلامي جمهوريت ستره محکمه ۲۰۱۱).

ته ارجاع شوې دي څرگندوي چې قضايي بيا کتنه د ولسمشر له خوا د يوې وسيلې په څېر په کارول شوې ده خو له پارلمان سره د قوانينو په سر په اختلاف کې گټونکي شي.^۴

په دې برسېره، د حکومت د تعريف په اړه توافق نشته. په نهايت کې، غوښتنې چې له سترې محکمې څخه شوي دي، په ډېرو مواردو کې پخپله د ولسمشر له خوا بيل شوي دي. په ځينو نورو مواردو کې، وزيران په دې باور وو چې صلاحيت لري په خپلواکه توگه يوه قضيه د قضايي بيا کتنې په غرض سترې محکمې ته راجع کړي. د اساسي قانون له خوا و ضع شوي محدوديت هيڅ بل نهاد ته اجازه نه ورکوي چې د قوانينو مطابقت له اساسي قانون سره وگواښي.

۱،۳ د قانوني او سياسي استدلال په منځ کې د انډول نشتوالی

د دې لپاره چې يوه قضايي پرېکړه بې طرفه، د عالي کيفيت درلودونکې، او په اغېزمن ډول د تطبيق وړ وگڼل شي، بايد په دقيق ډول د قانون د تطبيق، د عادلانه محاکمې، د حقايقو د مناسبو ارزونې او د حقوقي استدلال محصول وي. د دغو شرايطو تر څنګ، البته د محکمې دلايل په يوه قضايي پرېکړه کې د زيات اهميت درلودونکې ده. په خواشينې سره، د قضايي بيا کتنې په اړه د سترې محکمې په پرېکړو کې دغه ډېر مهم موارد په نظر نه راځي. د سترې محکمې د پرېکړو طرز او طريقه بنسټي چې دغه قوه د قانوني استدلال پر ځای سياسي استدلال ته زيات ميلان لري او د دواړو خواوو په منځ کې انډول نه ساتي.

۱،۴ د افغانستان له اساسي قانون سره د بين المللي تړونونو او معاهدو توافق

اوسني اساسي قوانين په عمومي ډول له بين المللي معاهدو سره يو ځای کېدل او په ملي حقوقي نظام کې د هغو مراعات کول پېښيږي کوي. د افغانستان د اساسي قانون د ۷ مادې له مخې، د افغانستان دولت مکلف دی چې "د ملگرو ملتونو منشور د دولتونو تر منځ د موافقو، دغه راز د هغو بين المللي تړونونو چې افغانستان ورسره يو ځای شوی او د بشري حقونو د نړيوالي اعلاميې رعايت وکړي د اساسي قانون ۹۰ ماده ملي شورا ته صلاحيت ورکوي چې "بين المللي معاهدې او موافقې تصديق کړي يا په هغو کې د افغانستان غړيتوب باطل اعلان کړي." ۸ په همدې بېسې، ۱۲۱ ماده له سترې محکمې څخه غواړي چې له اساسي قانون سره د توافق په غرض بين المللي معاهدې او تړونونه له اساسي قانون سره د هغو د مطابقت په غرض تر قضايي بيا کتنې لاندې ونيسي او تفسير يې کړي.

تمه کېږي چې ستره محکمه د بين المللي معاهدو او تړونونو قضايي بيا کتنه تر هغو شرايطو د لاندې تر سره کړي چې مخکې ياد شول. له همدې امله د هغو په اجراء کې ورته ستونزې متصورې کېږي. په دې برسېره په تېرو ۱۲ کلونو کې محکمه له داسې قضیې سره مخامخ شوې نه وه له دې امله، د بين المللي معاهدو او تړونونو بررسي کول د سترې محکمې لپاره ځکه ستونزمن کار و چې قاضيانو له بين المللي اسنادو سره بلديت نه درلود.

۱،۵ قضايي بيا کتنه او د افرادو د اساسي حقوقو ساتنه

قضايي کتنه د محکمو لپاره يوه ډېره مهمه وسيله ده چې د قوانينو او د اجرائيه قوې اجراءات د اساسي قانون سره په مطابقت کې بيا وگوري چې کېدای شي د اتباعو اساسي حقوق تر پښو لاندې کړي. ۱۲۱ ماده په عمومي ډول اجازه ورکوي چې ټول قوانين د هغو قوانينو په گډون چې بنيايي د افرادو اساسي حقوق يې نقض کړي تر قضايي بيا کتنې لاندې ونيسي. لېکن د داسې بيا کتنې لپاره د غوښتنې ميکانيزم، که د حکومت يا محاکمو له خوا وړاندي کېږي، د قناعت وړ نه دی او د دې حقوقو د ساتنې لپاره مناسب نه دی.

په دې لار کې تر ټولو لویې گواښ ديو قانون د گواښولو په غرض چې بنيايي د افرادو اساسي حقوق يې نقض کړي وي، محاکمو ته د اتباعو د لاس رسې فقدان دی.

همدارنگه د يوه قانون په ضد چې د اساسي قانون له خوا د دوی لپاره پېژندل شوي حقوق يې نقض کړي وي هيڅ طرز العمل نشته. په خواښي سره په نتيجه کې د قانوني چارچوب او د قضايي بيا کتنې د اجرا لپاره د طرز العمل د نشتوالي، او د قاضيانو د عدم تجربې او د اتباعو د ناپوهي له امله له دغې روش څخه هيڅ کله د اتباعو د حقوقو د ساتنې لپاره استفاده نه ده شوې.^۶

۲. د اساسي قانون د تطبيق څارنه

۱۳۸۲ کال د اساسي قانون د تسويد په وخت کې، د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون په نظر کې نيول شوي وه چې د نويو دولتي نهادونو تاسيسول او د پېښيښي شويو نويو دولتونو له ايجادولو څخه نظارت وکړي. ښکاره ده چې داسې يو نهاد د اساسي قانون د تطبيق په لومړيو کلونو کې د ډېر زيات ضرورت وړ و، اما د اساسي قانون د تطبيق د څارنې د خپلواک کميسيون ايجادول د حکومت لپاره په هيڅ وخت کې يو لومړيتوب نه و. د اساسي قانون د تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون د اساسي قانون له خوا د يو له وروستيو پېښنهاد شويو نهادونو څخه د ۲۰۱۰ کال په جون کې ايجاد شو.^۷

۴ مثالونه دي: د رسنيو قانون ۲۰۰۹ کال، د اساسي قانون پر تطبيق د نظارت په خپلواک کميسيون قانون ۲۰۰۹ کال، د ډيپلوماتيکو کارمندانو او کونسلگري قانون ۲۰۱۳ او د حکومت د لوړ رتبه مقاماتو د معاشونو قانون.

۵ د اروپايي قاضيانو مشورتي شورا، د قضايي پرېکړو د ماهيت په هکله نظريات، نشریه، گڼه ۱۱ (شرابورگ، د اروپا شورا ۲۰۰۸).

۶ له قاضي هما عليزوي سره، د ماشومانو د ابتداييه محکمې مسوول، اکتوبر ۲۰۱۲.

۷ د جنوري په ۲۰۰۴ کې د اساسي قانون له منظوري وروسته دولتي نهادونه په لاندې ترتيب سره تاسيس شول: د اجرائيه قوې تشکيلات د ۲۰۰۴ کال په ډسمبر کې پشپړ شول، تر هغه د مخه د اکتوبر په ۲۰۰۴ کې ولسمشريزي ټاکنې؛ ملي شورا د ۲۰۰۵ کال په ډسمبر کې جوړه شوه، تر هغه دې مخه د ۲۰۰۵ کال په سپتمبر کې پارليمانني ټاکنې وشوې؛ او قضايه قوه د جون په ۲۰۰۲ کال کې تشکيل شوه.

اساسي قانون د اساسي قانون د تطبيق د څارنې د خپلواک کميسيون د واکونو په اړه تفصيلات نه دي ورکړي او هغه يې عادي قانون ته پرې ايښي. له تاسيس څخه پخوا د اساسي قانون د تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون د دولت د دريو قواوو تر منځ د سياسي شخړو قرباني شوی و او په دې ډول د قانون له خوا دې خپلواک کميسيون ته ورکړل شوي ځواکونه مبهم او عمومي پاتې شول.

د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون په اړه دغه پوښتنه ډېره مطرح وه چې آيا کميسيون د تفسير صلاحيت لري او که نه. که څه هم د اساسي قانون د تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون د اساسي قانون پر بنسټ يو صلاحيت لري چې هغه د اساسي قانون له تطبيق څخه څارنه ده او يو متنازع صلاحيت چې هغه د اساسي قانون د تفسير صلاحيت دی، د ډېرو گلونو په موده کې کميسيون ونه توانېد چې د دواړو ځواکونو په منځ کې انډول وساتي او ډېر ځله يې د تفسير له ځواک څخه استفاده کړې. په دې برخه کې يې داسې هڅې نه دي کړې چې د خپل اساسي صلاحيت د اعمال لپاره د څارنې ميکانيزمونه طرحه کړي.

وراندیزونه

د څېړنو موندنې ښيي چې سترې محکمې د قضايي بيا کتنې په وخت کې په خپل عمل کې تناقض ښودلي ده. په ډېرو فيصلو کې چې د محکمې له خوا شوې دي، محکمې د قانوني استدلال په ځای سياسي استدلال ته ميلان ښودلي دي. ځينې بېلگې ښيي چې د قضايي بيا کتنې د اجرا طرز او طريقه دغه ميکانيزم په يوه خطرناکه وسيله بدل کړي چې د اجرائيه قوې په خدمت کې ولو بېرې. په دې برسېره، هغه طريقه چې په ترڅ کې يې قضايي بيا کتنه په افغانستان کې عملي کېږي دغه ميکانيزم په داسې يوه وسيله نه ده اړولې چې د اتباعو اساسي حقوق وساتي.

په افغانستان کې د قضايه قوې د نقش په اړه اوسنۍ مباحثې د قضايه قوې د خپلواکي، د دې قوې د داخلي ظرفيت او د هيواد په لېږې پرتو برخو کې هغې ته د لاس رسې په شاوخوا را څرخي. قضايه قوه د دغو ستونزو د رفع کولو لپاره پراخو اصلاحاتو ته اړتيا لري. په دې برسېره، د افغانستان په اساسي قانون کې اصلاحات بايد په قضا کې د احتساب په ميتودونو، شفافيت او عادلانه محاکمې، همدارنگه قضايي بيا کتنې ته د اتباعو په لاس رسې تاکيد وکړي.

په افغانستان کې د اساسي قانون د تطبيق ۱۲ کلنې تجربې د قضايي بيا کتنې د کښالي د حل لپاره کومک نه دي کړي. له دې امله افغانستان بايد له فرصت څخه استفاده وکړي او د اساسي قانون د تعديلاتو له لارې د لاندنيو گامونو په اخيستلو د قضايي بيا کتنې عمل او د اساسي قانون له تطبيق څخه نظارت تقويه کړي.

په اوږد مهال کې

دولت بايد د اساسي قانون يوه محکمه تاسيس کړي چې په اساسي قانون کې د تېرې لسيزې برياوې خوندي وساتي. يوه خپلواکه محکمه بايد د دوو نهادونو په منځ کې د تفسير د صلاحيت پر سر سيالي ته د پای ټکي کېږدي او د دې توان ولري چې له وروستيو او الزامي پرېکړو سره- د قضايي بيا کتنې، د اساسي قانون تفسير، د اساسي قانون له تطبيق څخه د نظارت پوښتنو او د قضايي کتنې نورو اجزاوو ته ځواب ووايي.

په نژدې راتلونکي کې

دولتي نهادونه په خاص ډول اجرائيه، مقننه او قضايه قوې بايد د قضايه قوې او د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون خپلواکي ته احترام وکړي څو دغه نهادونه وکولای شي له بهرني نفوذ څخه پرته خپلې دندې اجرا کړي.

ستره محکمه بايد سم لاسي لاس په کار شي چې د اساسي قانون ۱۲۱۵ مادې سره په تطابق کې د قانون يوه مسوده تياره کړي کومه چې د قضايي بيا کتنې حدود او طرز العمل بيانوي او هغه د تصويب لپاره ملي شورا ته وړاندي کړي.

ستره محکمه بايد هڅه وکړي چې قاضيان بايد د قضايي بيا کتنې د مفهوم او نظري اړخونو، او د هغو طرزالعملونو او لارښونو په اړه چې له دوی سره سترې محکمې ته د قضايي بيا کتنې په غرض په ارجاع کولو کې کومک کوي، لازمي روزنې وويني.

د قضايه قوې حقوقي استدلال په ټولو قضيو او خصوصاً د قضايي بيا کتنې په قضيو کې بايد تقويه شي او په قانوني استدلال ولاړ وي نه په سياسي انگېزو. ستره محکمه بايد يقيني کړي چې قضايي فيصلې په استدلال او منطق ولاړې، ثابتې او په عام ډول د لاس رسې وړ وي.

قضايه قوه بايد نورې هڅې وکړي چې قضايي خپلواکي، داخلي ظرفيت او سپېڅلتوب تقويه کړي. ستره محکمه بايد تدابير ونيسي چې د محکمې بې طرفي تامين کړي او په خاص ډول د قضايي بيا کتنې په قضيو کې او د دې ډاډ ورکړي چې قضايي بيا کتنه د کنترول د يو ميکانيزم په ډول ثابت شي نه د اجرائيه قوې د گټو لپاره.

ستره محکمه او د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې خپلواک کميسيون بايد په زياته همکاري او همغږي کې کار وکړي څو يقيني کړي چې دوی د اساسي قانون برتري ساتي او په افغانستان کې د قانون د واکمنۍ سره مرسته کوي. د دوو نهادونو په منځ کې منفي رقابت يوازې د اساسي قانون نظام کمزوری کوي. دواړه نهادونه بايد په لېکلي ډول د اساسي قانون د تفسير او د اساسي قانون د بيا کتنې د صلاحيتونو په اړه په ترتيب سره د سترې محکمې او د اساسي قانون پر تطبيق د څارنې د خپلواک کميسيون لپاره موافقه وکړي.

د اساسي قانون پر تطبيق د څارني خپلواک کمیسیون باید په خپل اختصاصي قانون کې تعديلات وړاندې کړي تر څو حقوقي چوکاټ مشخص کړي او د خپل صلاحیت حدود په ښه ډول تعريف او ترسيم کړي. د دولت درې گوني قوېبې باید د اساسي قانون پر تطبيق د څارني خپلواک کمیسیون د صلاحیتونو په هکله يوې دوې اړخيزې موافقې ته ورسېږي.

د اساسي قانون پر تطبيق د څارني خپلواک کمیسیون باید د اساسي قانون له تطبيق څخه د نظارت او د هغو له نقض څخه د څارني اغېزمن ميکانيزمونه ايجاد کړي. کمیسیون باید د اساسي قانون د نقض په صورت کې ډېر فعاليت وکړي او په منظم ډول له دولتي نهادونو سره اطلاعات تبادلې کړي خو د اساسي قانون له ښه تطبيق څخه ډاډ تر لاسه شي.

هغه نظريات چې په دغه څېړنه کې وړاندې شوي په ليکوال پورې اړه لري او د افغانستان د څېړني او ارزونې ادارې د نظرياتو منعکس کونکې ندي.

د څېړونې کوچه ۱۷۲۲۲
دوکتور نظام الدين کتوازی ژباړه

د افغانستان د څېړني او ارزونې ادارې (UERA) په اړه

د افغانستان د څېړني او ارزونې اداره (AREU) په کابل کې د څېړني يو خپلواک بنسټ دی. د AREU موخه دا ده چې د لوړ کيفيت اړوندو څېړنو او په فعاله توگه د دغو څېړنو د پایلو خپرولو، او د څېړني او زده کړې د کلتور د ملاتړ له لارې پر پالیسي او عمل خپل اغېز وساتي او په دې اړه پوهاوی لوړ کړي. د خپلې موخې لاسته راوړلو لپاره، AREU د پالیسيو جوړونکو، مدني ټولني، څېړونکو او زده کونکو سره کار کوي چې دوی د AREU له څېړنو او کتابتونه کار واخلي او د څېړني په برخه کې خپله وړتيا لوړه کړي، او AREU شننو، فکرکولو او بحثونو ته لاره هواره کړي.

د AREU بنسټ په ۲۰۰۲م کال کې په افغانستان کې د مرستندويه ټولنو له خوا کېښودل شو چې د مرستندويه ادارو، ملگرو ملتونو او نورو نړيوالو غیر حکومتي ادارو له استازو جوړ د مشرانو يو بورډ لري.